

1946**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 30 października 2003 r.

w sprawie trybu współdziałania Służby Więziennej z Policją w przypadkach zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładów karnych lub aresztów śledczych

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844 i Nr 142, poz. 1380) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyrektor Generalny Służby Więziennej i Komendant Główny Policji wymieniają niezbędne informacje w sprawach dotyczących bezpieczeństwa zakładów karnych i aresztów śledczych, zwanych dalej „zakładami”, oraz wydają dyspozycje podległym sobie służbom w tych sprawach.

§ 2. 1. Komendant powiatowy albo miejski Policji właściwy ze względu na położenie zakładu, zwany dalej „komendantem Policji”, i dyrektor zakładu ustalają zasady łączności i wymiany informacji oraz opracowują plan zabezpieczenia zakładu oraz sposób współdziałania w przypadkach zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładu.

2. Ustalenia, o których mowa w ust. 1, zawiera porozumienie zatwierdzone przez komendanta wojewódzkiego Policji i dyrektora okręgowego Służby Więziennej.

§ 3. 1. W razie wystąpienia zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładu, dyrektor zakładu niezwłocznie informuje o zaistniałej sytuacji dyżurnego właściwej komendy powiatowej albo miejskiej Policji.

2. Jeżeli z rozwoju sytuacji wynika, że bezpieczeństwo zakładu nie zostanie przywrócone siłami i środkami Służby Więziennej, dyrektor zakładu zawiadamia niezwłocznie dyrektora okręgowego Służby Więziennej oraz zwraca się do dyżurnego właściwej komendy powiatowej albo miejskiej Policji o udzielenie niezbędnej pomocy.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 2, organizuje komendant Policji.

§ 4. 1. W razie wystąpienia zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa funkcjonariuszy lub pracowników

Służby Więziennej ochraniających osoby pozbawione wolności albo ochraniających uzbrojenie, dokumenty lub walory pieniężne w czasie ich przemieszczania poza terenem zakładu, zwanych dalej „konwojem”, jego dowódca niezwłocznie informuje o zaistniałej sytuacji dyżurnego najbliższej komendy powiatowej albo miejskiej Policji.

2. Jeżeli z rozwoju wydarzeń wynika, że bezpieczeństwo konwoju nie zostanie przywrócone siłami i środkami Służby Więziennej, dowódca konwoju zwraca się do dyżurnego najbliższej komendy powiatowej albo miejskiej Policji o udzielenie niezbędnej pomocy oraz zawiadamia niezwłocznie najbliższy zakład.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 2, organizuje komendant Policji.

§ 5. W razie uzyskania przez Policję informacji o możliwości wystąpienia zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładu lub konwoju, Policja niezwłocznie przekazuje ją dyrektorowi zakładu, a w razie możliwości — odpowiednio dowódcy konwoju.

§ 6. Siły Policji można wezwać w razie zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładu i konwoju, w szczególności związanego z:

- 1) buntem osób pozbawionych wolności;
- 2) napadem na zakład;
- 3) napadem na konwój;
- 4) aktem terroru;
- 5) zbiorową ucieczką osób pozbawionych wolności lub ucieczką z użyciem przemocy;
- 6) pożarem, katastrofą lub klęską żywiołową.

§ 7. W zależności od rodzajów zagrożeń lub naruszeń bezpieczeństwa wymienionych w § 6 współdziałanie Policji może polegać w szczególności na:

- 1) zabezpieczeniu zakładu na zewnątrz przez zablokowanie dostępu osób zakłócających spokój i porządek, nawiązujących nielegalne kontakty z osobami pozbawionymi wolności, jak również dostarczających na teren zakładu przedmioty niebezpieczne lub niedozwolone, określone w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1997 r. w sprawie szczegółowego trybu działań funkcjonariuszy Służby Więziennej podczas wykonywania czynności służbowych (Dz. U. Nr 100, poz. 623);
- 2) wprowadzeniu sił Policji na teren zakładu;
- 3) pokonaniu oporu osób pozbawionych wolności lub innych osób:
 - a) na terenie zakładu,
 - b) w bezpośrednim jego sąsiedztwie,
 - c) w miejscach przebywania osób pozbawionych wolności poza terenem zakładu;
- 4) wzmocnieniu sił konwoju funkcjonariuszami Policji;
- 5) zabezpieczeniu przez uzbrojonych policjantów miejsca przebywania osób pozbawionych wolności poza terenem zakładu albo poza konwojem;
- 6) odparciu napadu na konwój;
- 7) organizacji pościgu;
- 8) zlokalizowaniu i ujęciu osób pozbawionych wolności, które dokonały ucieczki;
- 9) ewakuacji osób pozbawionych wolności.

§ 8. 1. Wprowadzenie sił Policji na teren zakładu następuje w szczególnie uzasadnionych przypadkach, na pisemny wniosek dyrektora okręgowego Służby Więziennej lub dyrektora tego zakładu, gdy naruszenia bezpieczeństwa zakładu nie można zlikwidować siłami i środkami Służby Więziennej.

2. Siły Policji mogą występować jako:

- 1) nieuzbrojona grupa funkcjonariuszy Policji wyposażona w środki przymusu bezpośredniego;
- 2) nieuzbrojony pododdział lub oddział Policji wyposażony w środki przymusu bezpośredniego;
- 3) uzbrojony pododdział lub oddział Policji wyposażony w środki przymusu bezpośredniego.

3. W zależności od oceny sytuacji i stopnia naruszenia bezpieczeństwa zakładu, dyrektor okręgowy Służby Więziennej lub dyrektor zakładu, wspólnie z komendantem wojewódzkim Policji, dokonują wyboru sił Policji wymienionych w ust. 2.

4. Komendant wojewódzki Policji podejmuje decyzję o wprowadzeniu na teren zakładu sił Policji, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, a w razie konieczności użycia sił Policji, o których mowa w ust. 2 pkt 3, postępuje zgodnie z przepisami o użyciu broni i stosowaniu środków przymusu bezpośredniego.

§ 9. 1. W razie konieczności wprowadzenia sił Policji na teren zakładu, dyrektor zakładu informuje dowódcę tych sił o aktualnej sytuacji, posiadanych siłach i środkach własnych oraz przedstawia zadania do wykonania przez siły Policji oraz siły Służby Więziennej.

2. Działaniami Policji i Służby Więziennej na terenie zakładu kieruje dyrektor zakładu lub wyznaczony przez niego funkcjonariusz Służby Więziennej, natomiast siłami Policji, w czasie wykonywania zleconego zadania, dowodzi funkcjonariusz Policji.

3. Dyrektor zakładu zapewnia dokumentowanie działań Policji i Służby Więziennej, o których mowa w ust. 2, przy użyciu technicznych urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk.

§ 10. Stosowanie środków przymusu bezpośredniego oraz użycie broni palnej przez Policję i Służbę Więzienną, a także przez uzbrojone oddziały lub pododdziały Policji określają przepisy o użyciu broni i stosowaniu środków przymusu bezpośredniego.

§ 11. 1. Sprawność współdziałania funkcjonariuszy Służby Więziennej i Policji w przeciwdziałaniu i likwidowaniu zagrożeń lub naruszeń bezpieczeństwa zakładu podlega doskonaleniu w ramach ćwiczeń praktycznych organizowanych co najmniej raz w roku.

2. Ćwiczenia, o których mowa w ust. 1, organizuje się na podstawie wspólnie opracowanych założeń, z wykorzystaniem ustaleń zawartych w porozumieniu określonym w § 2 ust. 2.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

Minister Sprawiedliwości: *G. Kurczuk*

¹⁾ Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc zarządzenie Ministrów Sprawiedliwości oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 12 czerwca 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu współdziałania Służby Więziennej z Policją w przypadkach zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładów karnych lub aresztów śledczych (Dz. Urz. Min. Spraw. Nr 2, poz. 14), zachowane w mocy na podstawie art. 15 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej, ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o uposażeniu żołnierzy, ustawy o Policji, ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o kontroli skarbowej, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o Służbie Więziennej oraz ustawy o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 81, poz. 877).